

[Trøjborg]

det slagsmål internt i regeringen, der skal give hende mulighed for at fremsætte de forslag, som er rettet mod Socialdemokratiet, og som kan hjælpe på miljøproblemerne, som vi i stigende grad har.

Dertil vil jeg gerne sige, at det jo stadig væk er sådan, at det er landbruget, der er det største problem. Landbrugets udledninger af kvælstof opfylder, som det også fremgår af ministerens redegørelse, kun til halvdelen den målsætning, som vandmiljøplanen havde forudsat. Det er det centrale problem, at landbrugets forbrug af kunstgødning ikke falder, og at de øvrige tiltag på landbrugsområdet ikke virker. Det ved ministeren godt. Det ved alle, der beskæftiger sig med dette spørgsmål.

Derfor er der grund til at opfordre til at sætte gang i de tiltag, der kan tages – og dér er oppositionen jo ikke ultimativ, vi er indstillet på at fremme ethvert forslag, der går i positiv retning, og jeg synes, det forslag, som hr. Ahlmann-Ohlsen kom med om kvoteordning, var et godt forslag.

Jeg vil slutte med at stille miljøministeren et spørgsmål. Man har i den senere tid – godt nok nu i nogle år – diskuteret fosforproblemet, kvælstofproblemet, og ministeren har på udmærket vis påvist, at det er kvælstoffet, der er et problem for vores vandmiljø. Det siger jeg tak for, men på baggrund af samråd, vi har haft, vil jeg stille det spørgsmål, om ministeren stadig væk står fast på den holdning, der har styret dansk miljøpolitik, at kvælstof er et alvorligt problem, og at det er det problem, vi i stigende grad kommer til at slås med.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg synes, det har været en interesssant debat at overvære som tilhører. Hvis man sammenligner med de debatter, vi hidtil har haft om miljøproblemerne, så må man sige, at denne her er mere afbalanceret end de tidligere. Nervøsiteten er ligesom gået af debatten, og nu er der dog også blevet lidt plads til sagligheden.

Det, der har kendetegnet tidligere debatter, er politiske standpunkter, politiske påstande og politiske beslutninger. En del af disse politiske beslutninger har jo ikke rigtig været i overensstemmelse med naturens love, men det behøver man jo ikke tage hensyn til i politik som sådan. Man skal bare ikke forvente, at naturen altid retter sig efter disse politiske beslutninger.

Når jeg læser redegørelsen, synes jeg i hvert fald, den er væsentlig anderledes, end de plejer at være. Jeg står ikke og roser hverken regering eller minister, det er jo ikke nødvendigt, for det er der andre der har gjort, men jeg kan sige, at der i hvert fald er nogle ting, som har ændret sig i positiv retning.

Det gælder sådan noget som havmiljøet. I den forbindelse spekulerer jeg på, hvilken viden vi i og for sig har om havmiljøet i f.eks. Østersøen. Den er uhyre begrænset. Vi ved ikke, hvad den økologiske balance skal være i dette farvand, for vi har for få undersøgelser, og vi har også for få, der kan disse ting i Danmark. Jeg undres på, hvorfor man i Danmark ikke i højere grad f.eks. kontakter de laboratorier, der ligger i Kiel, som har væsentlig større ekspertise, end vi har i København.

Men måske var det en idé for miljøministeren at tage initiativ til, at der blev lavet et Østersøhavmiljølaboratorium på Bornholm, som ligger midt i området, så vi kunne følge udviklingen i dette område og dermed få lidt mere fast bund under fødderne. Det besynderlige er jo, at selv om nogen taler om Østersøen som et dødt hav, så har vi aldrig haft så stor produktion af fisk som i denne periode. Det var måske en idé for miljøministeren at tage op.

Det næste, jeg vil spørge om, gælder også mit eget område: De krav, der f.eks. stilles til fiskeindustrien med hensyn til udledning af spildevand, kan de være rimelige? Jeg kan sige, at for vores egen kommunes vedkommende beregner man, at der i så fald skal et rensningsanlæg til 80.000 personækvivalenter til i en by, der har 4.000 indbyggere. Det vil sige, at hvis man skal leve op til de krav, der hidtil er stillet, så skal man lave et rensningsanlæg, der koster omkring 130 mio. kr., og det kan et samfund på 4.000 indbyggere overhovedet ikke betale.

Så jeg vil henstille til miljøministeren, at hun kigger på, om kravet om, at man skal lede spildevand fra fiskeindustrien over i kommunale rensningsanlæg, ikke kan ændres. Jeg skal ikke komme ind på, om det er så fantastisk forurenende at måtte smide 4.000 t fiskeaffald ud i Østersøen. Tænk, hvis man havde ladet alle de fisk blive derude. Så var de jo døde – ikke sandt? Og så havde vi også fået en form for forurening.

Til allersidst vil jeg sige om debatten, at jeg gerne vil henstille, at man får lidt mere samar-